

Mamele își amintesc

Adesea am avut de învățat de la copiii noștri... chiar și atunci când am fost sigură că eu, ca mamă, am dreptate. Am învățat că în ochii copiilor contează nu atât sfaturile, cât exemplul personal și că respectarea promisiunilor este un lucru vital pentru ei. Multe sunt lucrurile urgente de care răspund- casa, serviciul și alte treburi ale gospodăriei- dar am învățat că pentru copii au valoare alte lucruri, cum ar fi un sfat, o părere și timp să asculte micile lor frământări sufletești, o încurajare sau o vorbă de apreciere spusă la vreme potrivită. Fiica noastră cea mica, Teodora, este elevă în clasa a I-a și are multă nevoie de sprijin în ce privește școala și studiul la pian; am fost impresionată să constat că ea ține minte exact vorbele și chiar tonul pe care l-am folosit în discuțiile cu ea și să o aud repetând vorbe fără prea mare importanță spuse de mine mai demult, dar care se întipăriseră în mintea ei de copil. Am mai învățat ce importante sunt pentru ei micile „ritualuri” copilărești de seara, înainte de culcare și în timp au devenit importante și pentru mine. Pot spune că e o mare diferență

între a trăi doar pe lângă copii sau a trăi împreună cu copiii zilele vieții, multe sau puține, câte ne sunt rânduite de Dumnezeu.

Ibi Tomoni

Dacă am învățat ceva de la Beki? Bineînțeles! Au fost mai multe situații în care ne-a dat o lecție: lecția blândeții, a făcătorului de pace. De fapt aceasta e și traducerea biblică a numelui ei: Rebeca=împăciuire. Nu de puține ori am tăcut rușinați în fața ei când ne spunea: „Lasă mamă (tată) trebuie să avem îngăduință (înțelegere) că e și el mic, sau bolnav, sau nu poate, sau nu știe, sau...” Și ne plecam capul. Avem un copil bun. îi mulțumesc Domnului pentru Rebeca, pentru că este darul cel mai de preț pentru noi. Și este perfect.

Olivia Jița

